

Žurnál

Univerzity Palackého v Olomouci

19. června 2009

V ČÍSLE:

29

Ročník 18

XXVII. Dny praktické a nemocniční pediatrie ● Na aktuální téma: **Kdo bude rektorem UP v příštích čtyřech letech?** ● O taktálním znakovém jazyku s dr. Jiřím Langerem ● Představujeme: **Noví profesori UP** ● Je nám třeba majálesu?

Sportovní kláni v netradičních disciplínách nabídli Vědeckotechnický park UP při oslavě svých druhých narozenin 10. 6. v areálu Šlechtitelů v Olomouci-Holici. Své schopnosti tak otestovali družstva i jednotlivci v lukostřelbě, skládání puzzle či v jízdě na trojkolkách.
(Více informací níže.)

-red-, foto -mo- ▶

Podnikatelský inkubátor oslavil své druhé narozeniny

■ Sportovně-zábavné odpoledne spojené se dnem otevřených dveří Vědeckotechnického parku UP – i tak vypadala oslava narozenin Podnikatelského inkubátoru VTP, který se již dva roky zaměřuje na vytváření zázemí a startovní pozice pro začínající firmy a podnikatele nejen při Univerzitě Palackého, ale v rámci celého Olomouckého kraje. O tom, kam tento jedinečný projekt za dobu své existence dospěl, se mohla přesvědčit široká akademická obec ve středu 10. června právě v prostorách VTP UP.

Návštěvníky během odpoledne čekaly nejen netradiční soutěže o ceny, o jejichž organizaci se postaralo Akademik sport centrum, ale také grilování, vystoupení skupiny Country Express Olomouc či doprovodná výstava nanomateriálů. Ve sportovním klání, kterého se zúčastnili týmy jak z VTP či Rektoriátu UP, tak i zástupci firem spojených s parkem, nakonec zvítězil tým zaměstnanců firmy Můj multimarket, která jako jedna z prvních úspěšně prošla právě Podnikatelským inkubátorem. „Vítězové obdrželi věcné ceny a také naše „vousaté dítě“, které je symbolem inkubátoru,“ dodala Silvie Polánková z VTP UP. Třináct tříčlenných týmů se utkalo například ve skládání puzzle, v lukostřelbě nebo v sestavení vlastního funkčního katalpultu ze špejle. Zkrátka ale nepřišel nikdo, neboť všichni soutěžící získali od organizátorů malý dárek.

Ve středečních dopoledních hodinách proběhla rovněž tisková konference za přítomnosti prorektorů prof. Jitky Ulrichové a JUDr. Michala Malacky, kteří spolu s ředitelem parku Ing. Jiřím Herínkem představili výsledky VTP UP a Podnikatelského inkubátoru za první pololetí roku 2009. Ing. Herínek se svým týmem poté seznámil novináře a další hosty s prostorami VTP, které jsou tvořeny více jak 2500 m² plochy k pronájmu. Podle jeho slov je v současné době využito téměř 90 % této plochy, a proto se do budoucna uvažuje o rekonstrukci stávajících prostor a výstavbě nového bloku C. K dnešnímu dni využívá kanceláře a další prostory parku patnáct firem. Závěrem setkání pak Ing. Herínek zdůraznil, že VTP UP bude i v dalších letech sloužit především jako pomyslný most mezi vědou a výzkumem na univerzitě a komerčním sektorem.

(Více na www.vtpup.cz.)

-mar-

Dotace Evropské unie na výzkum rakoviny směřuje i do Olomouce

■ Vědci z Lékařské a Přírodovědecké fakulty UP a Fakultní nemocnice Olomouc se v příštích čtyřech letech budou podílet na vývoji nových způsobů odhalování a léčby některých zhoubných nádorů. Spolu s dalšími evropskými vědeckými pracovišti začínají v současné době pracovat na projektu, který bude financovaný z dotačního programu Evropské unie. Jeho cílem je zavést do praxe některé nové poznatky v oblasti zhoubných onemocnění, na jejichž vývoj mají vliv zánětlivé choroby.

V týmu z UP, který se na výzkumu podílí, jsou zastoupeni pracovníci dvou laboratoří: z Laboratoře integrity genomu (společná laboratoř LF a PŘF, vedoucí prof. Jiří Bártek, CSc.) se na výzkumu budou podílet doc. Radek Vrtěl, Ph.D., a RNDr. Martin Mistřík, Ph.D., z Laboratoře molekulární patologie LF UP a z FNO její vedoucí a děkan LF prof. Zdeněk Kolář, CSc., a prof. Jiří Ehrmann, Ph.D.

Projekt INFLA-CARE (z anglického Inflammation and Cancer Research in Europe/Výzkum zánětu a rakoviny v Evropě) spojuje vědecké expertní skupiny z celkem 21 výzkumných institucí v Evropě a Izraeli. Z České republiky se jej účastní právě tým olomouckých vědců. „Koordinátorem je řecká nadace FORTH, od níž jsme se nyní dozvěděli, že nám byl grant udělen. Celý výzkum bude tedy v průběhu čtyř let dotován částkou dvanáct milionů euro, kterou schválila Evropská komise,“ uvedl prof. Zdeněk Kolář, CSc.

Dotace byla udělena ze 7. rámcového programu EU a je určena na vývoj nové léčebné strategie zánětem ovlivněných nádorů. „Víme, že některé infekční, zá-

nětlivé a nádorové choroby jsou spojeny se stejným typem narušení rovnováhy regulačních mechanismů imunity. Předpokládáme, že náš výzkumný program povede k vývoji nového způsobu léčby a ke zlepšení diagnostiky a monitorování klinického průběhu některých maligních nádorů, při jejichž vývoji se uplatňuje chronický zánět. Příkladem mohou být nádory jater a tlustého střeva,“ vysvětlil prof. Kolář.

Projekt nabízí jedinečnou příležitost pro spojení světově vysoce uznávaných vědců z oblasti biologie nádorů s experty zabývajícími se medicínou a biotechnologiemi. „Chceme dosáhnout zásadního pokroku v poznání, jak nádory vznikají. Hlavní cíl projektu je přenést laboratorní vědecké poznatky do praktické medicíny v podobě nové diagnostické a léčebné modality schopné zjistit nádor již ve velmi časných fázích vývoje a účinně ho léčit. Můžeme tak skutečně přispět k dosažení hmatatelných výsledků v prevenci a léčbě těchto zhoubných onemocnění,“ dodal prof. Kolář.

-eh-, -red-

Pohádka Radúz a Mahulena nově zhudebněna doc. Vítem Zouharem

■ Ve zcela novém hudebním podání mohli zhlédnout pražští diváci známou pohádku o Radúzovi a Mahuleně. K textu Julia Zeyera totiž nově přistoupil jeden z nejvýraznějších českých divadelních režisérů Jan Antonín Pitínský, který ke spolupráci přizval doc. Víta Zouhara (na snímku ze zkoušek vpravo) z Katedry hudební výchovy PdF UP. Ve znamení hudebního minimalismu měla staronová činohra premiéru 18. 6. v Národním divadle.

„Zrodila se velmi působivá inscenace. Pitínského režijní pojetí je nesmírně poutavé, silné a strhující, v Zeyerově textu odkrývá množství nenápadných vrstev“, řekl doc. Vít Zouhar pár dnů před premiérou. Podle jeho

Dokončení na str. 4

Do Olomouce se sjela téměř tisícovka dětských lékařů a sester XXVII. Dny praktické a nemocniční pediatrie

■ Více než devět set odborníků zavítalo ve dnech 29.–30. 5. na kongres pediatriů a dětských sester – XXVII. dny praktické a nemocniční pediatrie – do Olomouce. Dvoudenní akce nabídla atraktivní program v lékařské i sesterské sekci a promluvila na ní řada vynikajících osobností české pediatrie.

Prezident kongresu a přednosta pořádjící Dětské kliniky LF UP a FNO prof. Vladimír Mihál ve svém zahajujícím projevu připomněl mj. odkaz a nedožitě devadesáté narozeniny významného českého pediatra doc. Lubomíra Pelikána, druhého přednosty olomoucké kliniky. Pelikánovu přednášku na téma celiakie poté pronesl prof. Jiří Nevoral. Slavnostní defilé uzavřel přední český odborník pro dětskou alergologii a imunologii, letos osmdesátiletý prof. Václav Špičák (na snímku uprostřed s prof. F. Koprivou), který převzal medaili rektora UP.

Mezi stěžejní témata letošního jednání patřila traumatologie a alarmující problematika rostoucího počtu úrazů u dětí. „Úrazy tvoří na Dětské klinice deset procent všech diagnóz a stejné procento mezi nejtěžšími případy přijatými na naši jednotku intenzivní péče. Na kliniku jsme loni s úrazem přijali čtyři stovky dětí, což je o čtvrtinu víc než před dvěma lety,“ popsal primář olomoucké Dětské kliniky MUDr. Jaroslav Wiedermann. Podle jeho slov může nárůst počtu úrazů souviset s většími možnostmi aktivit dnešních dětí a také s tím, že si volný čas organizují samy, často bez dozoru dospělých. „Ze dvou třetin jsou příčinou různé pády, dvacet procent tvoří dopravní nehody, které ovšem mají nejtěžší následky a mezi nejzávažnějšími zraněními dominují,“ doplnil.

Jako nezbytný předpoklad zdraví dítěte se ukazuje problematika správné výživy, kterou se zabývala další část programu koordinovaná MUDr. Pavlem Frühaufem a doplněná sděleními MUDr. Eleny Majorové a prof. Vojtěcha Rady. Bylo mj. upozorněno na následky nesprávné výživy v podobě dlouholetých problémů s anémií, nižší inteligencí, produktivitou, tělesnou silou, obezitou či malnutricí.

Část programu patřila rovněž dětské psychiatrii. „Psychické potíže má dnes řada dětí. Souvisí to s obecnými společenskými problémy, jako je zrychlený způsob života, zvýšené nároky a důraz kladený na individuální schopnosti, rozpad rodiny a podobně. Mnohdy jsou dnes psychiatrické problémy dětí vedeny pod jinou diagnózou, odborníků na tuto oblast není mnoho. Je třeba se na ni zaměřit. Čím dříve dokážeme tyto potíže diagnostikovat, tím lepší jsou pacientovy vyhlídky,“ podotkl prof. Mihál.

Udělení svátostí studentům UP

■ Tradiční studentská mše v chrámu Panny Marie Sněžné se 13. 5. nesla ve znamení udělení svátostí patnácti olomouckým studentům. Z rukou mons. Jana Graubnera přijalo svátost biřmování či křtu šest studentů z Filozofické fakulty UP, tři z Pedagogické fakulty a po jednom z FTK a LF. Zbývající čtyři byli studenti olomouckých gymnázií.

Téměř dvouhodinový obřad obohacený o sváteční zpěvy za doprovodu varhan se nesl ve výjimečně slavnostním duchu. V loňském roce absolvovalo udělení svátostí třináct studentů.

-mar- foto T. Jemelka

Další témata nabídly sekce infektoologie, krátká ka- zuistická sdělení, která poukazují na pochybení v praxi, i blok laboratorního a zobrazovacího vyšetření.

Na olomoucké jednání přijelo i tři sta sester. Jejich odborný program sestával ze sekcí hematookologie, intenzivní péče v pediatrii, nemohlo chybět ani tolik diskutované další vzdělávání nelékařských zdravotnických pracovníků.

Příští rok se Dny praktické a nemocniční pediatrie výjimečně schovají pod hlavičku IX. českého pediatrického kongresu s mezinárodní účastí. Ve dnech 19.–22. 5. 2010 se do Olomouce sjede elita české a slovenské dětské medicíny, nebudou chybět ani velká jména evropské pediatrie. Hanácká metropole se tak stane opět vítaným fórem pro pediatriy, kteří si chtějí nejen předávat zkušenosti, ale také si postěžovat, co je trápí, nebo se obvykle potěšit ve společnosti milých kolegů.

Prof. V. Mihál, Dětská klinika LF UP a FNO, foto M. Otava

Úspěch olomoucké studentky matematiky

■ V prestižní mezinárodní soutěži mladých matematiků, jejíž letošní ročník hostily slovenské Košice, obsadila olomoucká studentka Bc. Michaela Tučková třetí místo. Její úspěch je o to cennější, že ve své práci s názvem „D-optimální návrh experimentu měření Langevinovy funkce a nelineární regresní modely“ kombinuje znalosti matematické s poznatky fyzikálními, což je nebývalé obtížná kombinace.

Bc. Michaela Tučková je v současnosti studentkou 4. ročníku oboru Aplikovaná matematika na Katedře matematické analýzy a aplikací matematiky PřF UP. Její práce, jež se prosadila v těžké konkurenci studentů – popřípadě již absolventů – pátých ročníků matematických oborů Univerzity Karlovy, Univerzity J. A. Komenského a dalších, se zabývá zcela novým přístupem vyhodnocení experimentálních dat pořízených na pracovišti evropské úrovně, které se rovněž nachází na půdě olomoucké univerzity. Jde o Centrum výzkumu nanomateriálů PřF UP, které svým vědeckým potenciálem mohutně přispívá k rozvoji materiálového výzkumu

Připomněli si předčasný odchod MUDr. Oldřicha Marka

■ Poprvé se v Olomouci uskutečnila celostátní konference „Markův den“, která byla zároveň vzpomínkou na nedávno zesnulého dlouholetého přednostu Kliniky anesteziologie a resuscitace LF UP a FNO. Na jednodenní odbornou akci, která se uskutečnila 28. 5. v prostorách Regionálního centra Olomouc, bylo přihlášeno 350 účastníků, zejména zdravotnických nelékařských profesionálů, kteří pracují v oblasti anesteziologie a intenzivní medicíny. Mezi tématy konference byly zejména novinky v dětské anestezii, pooperační bolest či chřipka nového typu. Akce byla určena především zdravotním sestřám pracujícím v oboru anesteziologie a intenzivní medicíny.

-red-, -eh-

Sedm set tisíc pro studenty Lékařské fakulty UP

■ Lékařská fakulta UP obdržela finanční dar ve výši 700 tisíc korun. Částka, kterou jí věnovala paní Josefína Napravilová, bude sloužit výhradně k motivaci studentů medicíny. „Jen s obtížemi hledám slova, kterými se dá projevit radost z nabídnutého daru, popsat vděk a vyjádřit úcta vůči tomu, kdo nezištně takový dar nabízí. Podobně milých okamžiků se nám totiž nedostává často,“ napsal před časem šestařdesátiletý donátorce kancléř a tiskový mluvčí UP PhDr. Rostislav Hladký.

Vzhledem k přání paní Napravilové budou finančními prostředky ohodnoceni nejlepší studenti prvních a posledních ročníků olomoucké Lékařské fakulty. „Každoročně obdrží vybraní studenti jako zvláštní cenu částku cca 20–30 tisíc korun“, sdělil Žurnál UP prof. Z. Kolář, děkan LF UP a dodal: „Za loňský rok bylo Lékařské fakultě věnováno 2,6 mil. korun. Vždy se jednalo o účelové poskytnuté prostředky. Sedmi set tisícový dar je však skutečně ojedinělou záležitostí. Velmi za něj děkujeme.“

-map-

na světové úrovni. Další vývoj práce Bc. Tučkové bude probíhat po celé letní období a vyvrcholí její účastí na mezinárodní vědecké konferenci v italské Bologni.

„Pro naše pracoviště tento úspěch znamená potvrzení jeho vysoké odborné úrovně a schopnosti vzdělávat a rozvíjet mladé, talentované vědce a odborníky mezinárodní úrovně“, uvedl prof. Lubomír Kubáček, DrSc., Dr.h.c., člen Katedry matematické analýzy a aplikací matematiky PřF.

-pt-

Ocenění pro bezplatné dárce krve

■ Zlaté medaile prof. Jana Janského uděluje Český červený kříž bezplatným dárčům krve u příležitosti dovršení 40. odběru. Mezi těmi, kteří toto významné ocenění na olomoucké radnici dne 25. 5. převzali, byli i dva absolventi Přírodovědecké fakulty UP – Mgr. Jiří Hátle a Mgr. Petr Vaverka.

Věříme, že budou příkladem i ostatním.
Dr. M. Jukl

NOVÉ SLOŽENÍ SPRÁVNÍ RADY UP

■ Správní rada Univerzity Palackého se 1. 6. sešla v obnoveném složení. Ve velké zasedací místnosti Rektorátu UP měli společně k jednomu stolu usednout Ing. Jiří Žák, předseda představenstva Farmak, a. s., a zároveň nový předseda SR UP, Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký a metropolita moravský, místopředseda SR UP, Martin Novotný, primátor statutárního města Olomouce, druhý místopředseda SR UP a členové Ing. Jan Březina, poslanec Evropského parlamentu, Ing. Vlastimil Czabe, ředitel regionu Praha, Komerční banka a. s., PhDr. Vladimír Drozda, člen sdružení Aeroklubu Falcon Air Prostějov, doc. Petr Kolář, CSc., prorektor Univerzity J. A. Komenského, s. r. o., Ing. Tomáš Kvapil, poslanec PSP ČR, MUDr. Mgr. Ivan Langer, poslanec PSP ČR, Ing. Pavel Prudký, ředitel Finančního úřadu v Olomouci, JUDr. Pavel Telička, jednatel BXL Consulting, Ing. Martin Tesařík, hejtmán Olomouckého kraje, Ing. Michaela Šojdrová, poslankyně PSP ČR, MUDr. Vítězslav Vavroušek, ředitel Ústavu zdravotnických studií UJEP, doc. Jiří Volf, CSc., Ministerstvo financí ČR. Uvedené složení SR UP nabylo platnosti 5. 5. 2009, jednání proběhlo v usnášeniškopném složení.

Další informace: <http://www.upol.cz/odkazy/organy-up/spravni-rada-up/>

-map-

Posluchači CMTF úspěšně v mezinárodní soutěži

■ Hned ve dvou kategoriích mezinárodního kola soutěže ve studentské vědecké a odborné činnosti teologických fakult zvítězili studenti olomoucké CMTF: David Káňa se umístil na prvním místě v kategorii Katolická teologie a Lucie Ševrová na obsadila stejnou příčku v kategorii Křesťanská nauka o rodině.

Soutěž se konala poprvé v Bratislavě za účasti studentů a studentek ze tří států (Slovensko, Polsko a ČR) a čtyř teologických fakult: Teologické fakulty Trnavské univerzity v Bratislavě, Teologické fakulty Opolské univerzity v Opoli, Papežské teologické fakulty Bobolanum ve Varšavě a CMTF UP v Olomouci. Probíhala ve třech kategoriích: Křesťanská filosofie, Katolická teologie a Křesťanská nauka o rodině. Hodnoceny byly zasláné práce studentů, jejich prezentace a obhajoba před hodnotící komisí a přítomným publikem. V komisích pro každou kategorii byli zastoupeni vyučující ze všech zúčastněných teologických fakult.

V každé kategorii byly obhajovány tři studentské práce, které byly hodnoceny komisí v uzavřeném zasedání. Výsledky hodnocení prací a jejich obhajob byly vyhlášeny na závěr mezinárodního kola soutěže děkanem Teologické fakulty Trnavské univerzity prof. Jurajem Dolinským. Vítězní účastníci získali finanční odměnu.

Oběma vítězným studentům blahopřejeme a děkujeme jim za jejich úspěšnou reprezentaci CMTF UP v této mezinárodní soutěži.

*Dr. Ing. E. Krumpolc, CSc., Th.D.,
předseda Rady SVOČ na CMTF UP*

Studentská vědecká konference „0 cenu děkana 2009“

■ Třetí ročník odborné vědecké soutěže studentů PFF UP „0 cenu děkana 2009“ proběhl 13. 5. na Přírodovědecké fakultě UP v již osvědčené a úspěšné podobě studentské konference. Po vzoru reálných vědeckých konferencí prezentovali studenti výsledky své vědecké práce v oborech matematika, chemie, fyzika, biologie, vědy o Zemi a didaktika oborů studovaných na PFF UP.

Soutěž probíhala v sekcích bakalářská, magisterská a doktorská za účasti celkem 70 soutěžících, kteří prezentovali 74 příspěvků. Nejvíce soutěžících bylo v oboru matematika – 23 soutěžících, silně obsazena byl i obor chemie – 17 soutěžících. Odborné poroty, v nichž v sekci chemie nechyběli ani zástupci dalších vysokých škol v ČR a zástupce firmy IVAX Pharmaceuticals, s.r.o., byly postaveny před těžký úkol vyhodnotit i absolutního vítěze oboru, jehož jméno doplní na putovním poháru jména vítězů předešlých ročníků.

Všichni předsedové porot vysoce kladně hodnotili úroveň prací, takže si účastníci zcela jistě zasloužili kromě finančních odměn pro vítěze sekcí, které uděluje každoročně děkan PFF, i drobné věcné ceny věnované do soutěže sponzory. Generálním sponzorem byla společnost IVAX Pharmaceuticals, s.r.o., která vedle drobných cen věnovala i hlavní cenu – notebook – pro vítěze oboru Chemie. Obdobně hodnotnou cenu získal i absolutní vítěz oboru Matematika a informatika, kde

Na hradbách: Pivo, lidé, zpěv ...

■ Pozvání rektora UP a Základní odborové organizace RUP na „Zahradní slavnost“ využili zaměstnanci Rektorátu UP především k přátelskému posezení na – výjimečně přístupných – rektorátních hradbách. Datum setkání, jehož se zúčastnili také představitelé UP, připadlo na Den dětí, což souznělo s téměř prázdninově uvolněnou atmosférou. Přispěly k ní jistě i točené pivo Bernard, klobásy a nakládaný hermelín, ale především živá hudba. O tu se postarali pracovníci Oddělení komunikace Mgr. Daniel Agnew a Mgr. Tomáš Chalupa, kteří si ke své produkci přizvali Petra Ševčíka, dalšího člena kapely Fly Tomorrow.

-mav-, foto -mo-

O vzdělávací akce projektu E-Bezpečí mají zájem základní školy v celé republice

■ Projekt E-Bezpečí řešený na Pedagogické fakultě UP se zaměřuje na řadu sociálně-patologických jevů spojených s používáním internetu a mobilních telefonů – např. kyberšikana, kybergrooming, kyberstalking apod. Vedle provozu internetového informačního portálu, realizace výzkumných šetření a udržování partnerské sítě škol patří mezi jeho cíle také aktivní vzdělávání žáků i učitelů základních škol. Právě v této oblasti realizoval tým projektu ve spolupráci s Odborem sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu Lipníku nad Bečvou a Preventivně informační skupinou Policie ČR Olomouc řadu zajímavých přednášek s diskusí, zaměřených právě na tato aktuální a ožehavá témata. Společným cílem bylo předat důležité informace co nejširšímu publiku žáků 6. až 9. tříd stejně jako informovat jejich učitele.

Přednášky pro žáky byly uvedeny motivační částí, ve které lektorský tým zjišťoval, jaký je vztah žáků k informačním a komunikačním technologiím a zda jsou žáci potenciálně ohroženi patologickým chováním některých uživatelů internetu. V následných výkladových částech lektorů postupně objasnili základní problémy spojené s kyberšikanou, happy slappingem,

Lektorský tým ve složení dr. Kamil Kopecký (E-Bezpečí), Mgr. Tomáš Macoun (E-Bezpečí), Mgr. Marta Vlachová (PIS Policie ČR)

kyberstalkingem a zejména nebezpečným kybergroomingem. Doplnění celého bloku tvořila část věnovaná hoaxu a jeho nebezpečnosti, stejně jako phishingu a SMS spoofingu. Každý celek byl doplněn konkrétními ukázkami a reálnými případy, lektorů z řad Policie ČR doplnili každé téma o trestně právní aspekty tohoto sociálně-patologického chování a konkrétní aktuálně řešené kauzy.

Každá z přednášek byla provázena množstvím dotazů od žáků, kteří si zcela jistě uvědomovali nebezpečí spojené s využíváním internetu. Řada z nich se také s některými nebezpečnými jevy v praxi setkala a řešila je. Aktivní diskuse probíhala i po skončení přednášky.

Zájem o vzdělávací akce E-Bezpečí projevilo již velké množství základních škol z celé České republiky, které vstupují do partnerského programu našeho projektu a žádají, aby jejich žáci byli s tématy projektu seznámeni, protože tyto problémy na školách reálně řeší.

Partnerské sítě škol zahrnují v současnosti téměř 60 ZŠ a SŠ z celé republiky.

Závěrem děkují za celý tým projektu všem školám, členům PIS Policie ČR Olomouc a také všem, kteří projekt E-Bezpečí podporují.

(Další informace viz www.e-bezpeci.cz.)

*Za realizační tým Mgr. Kamil Kopecký, Ph.D., PdF UP,
foto archiv autora*

Beseda se spisovatelem Yu Hua

■ Setkání s čínským spisovatelem Yu Hua a představení slovenského překladu jeho novely „Bratia“ uspořádala Katedra asijských studií 25. 5. ve Velké učebně FF. Autor románu „Huozhe“ (To live) je jediným čínským spisovatelem, který získal prestižní cenu za literaturu James Joyce Award.

-red-, foto -mo-

Z JEDNÁNÍ VĚDECKÉ RADY UP

■ Vědecká rada UP, která se na svém dalším zasedání sešla 8. 6., se věnovala předloženým návrhům na jmenování profesorem. Schválila návrh na jmenování doc. MUDr. Milana Kamínka, Ph.D., profesorem pro obor Radiologie, doc. PhDr. Ludí Klusákové, CSc., profesorkou pro obor Historie, a doc. RNDr. Josefa Komendy, CSc., profesorem pro obor Biochemie. Všechny schválené návrhy budou postoupeny MŠMT ČR k dalšímu řízení.

Dále Vědecká rada UP schválila doc. Mgr. Jindřicha Štreita, světově uznávaného uměleckého fotografa a vysokoškolského pedagoga, jako proslavitele přednášky k počtů J. L. Fischera v roce 2009.

Vědecká rada UP rovněž schválila návrh na udělení čestné vědecké hodnosti doktor honoris causa JUDr. Otakaru Motejlvi, veřejnému ochránci práv.

-red-

Jak to vidí členové Akademického senátu UP Kdo bude rektorem UP v příštích čtyřech letech?

Odpověď na tuto otázku, která bude v nejbližším období patřit na UP jistě k nejdiskutovanějším, bude známa nejdříve po zdárném průběhu voleb kandidáta na rektora UP na podzim tohoto roku. Už teď je však možno ji alespoň postupně odhadovat, a to i prostřednictvím ankety, kterou jsme připravili ještě u v tomto akademickém roce. Bezprostředně po vyhlášení řízení na volbu nejvyššího akademického představitele UP jsme položili následující otázku těm, jejichž hlasy v konečné fázi rozhodnou: senátorům olomoucké univerzity. První odpovědi jsme zveřejnili v předchozím čísle, nyní přinášíme další:

Podle jakých kritérií budete volit kandidáta na funkci rektora UP pro období 2010–2014?

Doc. Jiří Lach, Ph.D., M.A. (Filozofická fakulta): Úkoly, které stojí před novým vedením Univerzity Palackého, jsou vskutku mimořádné. Senátoři a senátorky by při volbě měli zapomenout na fakultní preference a přihlížet k tomu, zda-li kandidát či kandidátka na rektorský úřad ve svém programu vytváří příslib pro další rozvoj UP. Rozvoj nikoliv v deklaratorním, ale faktickém ohledu. Za rozhodující považují tři okruhy: 1. přirozenou ochotu angažovat se veřejně a sledovat vše, co souvisí s univerzitním školstvím od místní po evropskou/světovou úroveň; 2. řídicí dovednosti; 3. pokračování modernizace UP jako badatelského, pedagogického a společenského tělesa. Pro první bod považují za hlavní spolupráci s městem a Olomouckým krajem, dále soustředěný tlak na poslance a senátory pocházející z regionu. Pro volené zástupce všech úrovní se podpora UP musí stát samozřejmostí. V rámci české univerzitní politiky, pokud to tak mohu nazvat, je naše škola přirozeným partnerem Karlovy a Masarykovy Univerzity. Tato tři vysoká učení mohou (a musí) cílenou spoluprací vytvářet tlak na novou úpravu postavení vysokých škol a především jejich financování. Pod druhým okruhem lze chápat řadu záležitostí, ale zmíním jen dvě: podobně jako doc. Roman Kubínek považují za velmi podstatnou schopnost nového rektora věcně spolupracovat s Akademickým senátem. Chod UP bude také zásadně ovlivňovat sestava prorektorů. Zde se do značné míry rozhodne o budoucnosti univerzity. Při jmenování prorektorů nemůže hlava univerzity hledět na bývalé zasluzhy a musí být velmi obrněna vůči nepolebným tlakům a nabídkám od fakult i jednotlivců. V roli senátora-voliče mě bude v první řadě zajímat popis činnosti jednotlivých prorektorských úseků a až v druhé řadě jmenná sestava. Za úvahu stojí profesionalizace úseku prorektora pro oblast ekonomického řízení. Proč

nepověřit odborníka z praxe? Jsem si vědom, jak obtížné je takového člověka najít i obav akademické obce, aby to nebyl technokrat neznalý univerzitního ruchu. A konečně třetí okruh. Jestliže jsem výše zmiňoval spolupráci UP s dvěma největšími univerzitami v České republice, tak jsem vycházel z předpokladu, že se UK, MU a UP stále těší jistě výjimečnosti a prestiži. Úspěchy doby minulé jsou pro uchazeče přidanou hodnotou k tomu, jak je škola zájemce schopna oslovit atraktivností oborů, jaké nabízí podmínky ke studiu a uplatnitelnost v praxi po završení studia. Stejně je tomu v oblasti badatelské. Grantové agentury sledují většinou výsledky mladší pěti let a předchozí úspěchy mají význam doplňující. Duši zaniceného badatele a vyučujícího je často bytostně protivně sebereprezentovat své dílo a tento pocit individuální skromnosti jakoby nejednou ovládl i celou univerzitu. V minulých letech, zejména od časů prorektora Dürra, se leccos začalo měnit – univerzita je viditelnější. Avšak UP stále zaostává i v českém srovnání a na mezinárodním poli zanechává jen malou stopu. Prezentace UP navenek, ale i komunikace uvnitř, zůstává výrazným úkolem pro nového rektora nebo rektorku. Kandidátům přejí pevné nervy a UP dobrého správce!

JUDr. Jaroslav Sovinský, Ph.D. (Právnícká fakulta): Rektora budu jako člen Akademického senátu UP vybírat především podle osob kandidátů, tedy až budu vědět, kteří to jsou, a to podle toho, co o nich budu již dopředu vědět, nebo co se mi podaří o nich dále zjistit. Tj. podle jejich činů.

Mgr. Tomáš Parma (Cyrilometodějská teologická fakulta): Asi nejdůležitějším kritériem pro funkci rektora v nastávajícím funkčním období bude jeho vyzrálost

osobní, mravní i odborná. Budoucí rektor by měl mít za sebou odpovídající vědecko-pedagogickou kariéru, neměl by používat rektorské funkce k jejímu budování a rozvíjení. Univerzita je dnes i velkým „podnikem“, poskytovatelem zaměstnání a především nyní má i velký ekonomický potenciál: budoucí rektor se bude muset vypořádat s administrováním miliardových projektů OP VaVPI, jeho vědeckou a lidskou zralost tedy budou muset provázet kvality organizační a administrativní. Pochopitelně na tyto úkoly nebude stačit sám, a proto pro mne bude důležité, jaký tým v rámci své předvolební kampaně představí. Rozhodovat se budu zcela jistě také podle návrhu řešení těch nejpalčivějších problémů centrálních jednotek naší univerzity, k nimž patří funkčnost a užívání IT, dodržování univerzitních norem a vůbec chod centrálních jednotek UP. Jako historika mne bude zajímat také vztah kandidáta k tradicím naší univerzity a k její historii (otázka univerzitního archivu a projektu muzea univerzity).

Bc. Tomáš Vynikal (student PřF UP): Podpořím kandidáta, který bude mít blízko k lidem se schopností stmelovat univerzitu. Přál bych si, aby budoucí rektor byl typově osobnost jako Albert Schweitzer.

Připravila -mav-

Pohádka Radúz a Mahulena ... dokončení ze str. 1

slov jej oslovil režisér Pitínský především díky opeře „Coronide“, kterou pod vedením Tomáše Hanzlíka, člena stejné katedry, uvedl Ensemble Damian už více jak stokrát – mimo jiné také v pražském Národním divadle. „J. A. Pitínský byl mou operou tak nadšen, že ji použil ve zpracování inscenace „Vějíř s broskvovými květy“ v Divadle v Dlouhé,“ dodal skladatel Vít Zouhar.

Hudba k nové inscenaci se bude pohybovat mezi melodramem, operou, koncertem a činohrou. Do dění jsou zapojeni nejen herci, ale také sólisté, sbor i komorní orchestr. Radúz tak sice opět zabloudí při lovu bílého jelena do království krále tatarského a v zajetí pak horoucí láskou vzplane k Mahuleně, tentokrát však – s ohledem na Pitínského výchozí bod – v mimočasovém pojetí a s abstraktním a maximálním důrazem na textovou část díla. „Nabídka režiséra Pitínského byla pro mne natolik zajímavá a lákavá, že jsem ji přijal i přesto, že přišla jen pár měsíců před zahájením zkoušek i přesto, že jsem měl program na letošní rok už plný,“ sdělil doc. Zouhar. Právě na základě Pitínského požadavku začal Zeyerovou pohádku číst jako operní libreto. „Trochu mi v tom sice bránil velký rozsah i nesymetričnost s množstvím předřádek, předcházející přízvukovní slabikám („o“, „at“, „necht“, „až“), ale zase právě ty dodávají textu úchvatný patos. Proto jsem se také rozhodl pro takovou hudební koncepci, jež maximálně posiluje dramatický text, pro jakousi číslovanou činoherní operu, jejíž jednotlivá čísla jsou melodramem, áriemi, duety sboru, instrumentálním koncertem atd“, dodal skladatel. Jak dále uvedl, v této souvislosti také oslovil dirigenta Václava Lukse a jeho soubory Collegium 1704 a Collegium Vocale, které patří k evropské interpretační špičce. „Byl jsem nesmírně rád, když Václav Lukš můj návrh přijal. V inscenaci tak společně s Vojtěchem Dykem, Pavlou Beretovou, Jiřím Štěpničkou a dalšími mohou vystoupit náš nejlepší kontratenorista Jan Mikušek, vynikající altistka Markéta Cukrová, báječná sopranistka Barbora Sojková, výtečný barytonista Tomáš Král, skvělý tenorista Hasan El-Dunia a další“, řekl skladatel závěrem.

M. Hronová, foto na titulní straně J. Pašmík

OHLÉDNUTÍ

Celostátní biologickou olympiádu hostila opět Olomouc

Přírodovědecká fakulta UP byla po delší době letos opět pověřena zorganizováním celostátního kola biologické olympiády kategorie A. Uspěla se v květnu a její motto znělo „Smrt jako součást života“. Zúčastnilo se jí celkem 30 nejtalentovanějších studentů z krajských kol. Záštitu nad ní převzal hejtmán Olomouckého kraje, primátor města Olomouce, rektor UP a děkan PřF UP.

Soutěž probíhala jak v přírodních podmínkách (slatině louky a tůň u Černovířského lesa), tak v prostorách Biocentra PřF UP v Olomouci-Holici, zejména na Katedře buněčné biologie a genetiky. Praktické úkoly, které soutěžící řešili, byly v letošním roce velmi náročné. Týkaly se např. identifikace osob jak při řešení kriminalistických případů, tak na zákla-

dě odběru vlastní DNA z buňky sliznice dutiny ústní. Účastníci soutěže prokazovali znalost principu selekce bakterií na základě jejich rezistence vůči antibiotikům nebo analyzovali lebky šelem různých taxonomických skupin; kromě toho museli určovat řadu botanických i zoologických objektů.

Není proto divu, že úspěšní řešitelé celostátní biologické olympiády jsou přijímáni na kteroukoliv vysokou školu ČR bez přijímacích zkoušek. Nejlepší čtveřice pak reprezentuje ČR na mezinárodní biologické olympiádě, která vznikla v roce 1990 právě na PřF UP a jejíž 20. ročník se bude konat letos v červenci v japonské Tsukubě.

Protože jsem byl děkanem PřF UP prof. J. Ševčíkem jmenován patronem letošní BIO, mohu z určitého nadhledu odpovědně prohlásit, že byla velmi úspěšná. Líbila se jak čelným představitelům MŠMT a Ministerstva životního prostředí, tak soutěžícím, pro které byly zorganizovány také hodnotné odborné exkurze i kulturní akce. Velmi kladně hodnotím jak práci členů hodnotící komise, tak práci členů organizačního výboru. Zvláště jeho předsedkyně dr. Dana Šafářová odvedla velmi obětavou práci, prokázala obdivuhodný organizační talent a pro budoucí organizátory nasadila laťku velmi vysoko.

Prof. V. Bičík, CSc., foto O. Králíková

Vítězi celostátní BIO Michaelu Mikátovi blahopřáli (zprava): děkan PřF UP prof. J. Ševčík, první náměstkyně ministryně školství Ing. E. Bartoňová, ministr Ministerstva životního prostředí doc. L. Miko a předseda ústřední komise BIO doc. J. Farkaš.

Taktilní znakový jazyk:

Komunikační systém, který má své pevné místo již i v České republice

Bylo to před několika lety, když dr. Jan Jakeš, člen několika mezinárodních organizací hluchoslepých, navštívil doc. Evou Suralovou z Ústavu speciálněpedagogických studií PdF UP a inicioval širší zájem o Taktilní znakový jazyk. S tímto komunikačním systémem se setkal v zahraničí a bylo to setkání zlomové, neboť vedlo k poznání, že i lidé s různým typem a stupněm kombinovaného smyslového postižení jsou schopni dorozumět se bez další osoby – tlumočnicka. „Měl jsem štěstí, že jsem se dostal do týmu, který se této problematice začal věnovat“, řekl před časem dr. Jiří Langer, ředitel tříletého postdoktorického projektu **Taktilní znakový jazyk pro hluchoslepe** (dále jen TZJ). Jak dále dr. J. Langer uvedl, projekt řešený v letech 2006 – 2008 a dotovaný Grantovou agenturou ČR částkou 414 tisíc korun navázal na dlouhodobý zájem Ústavu speciálněpedagogických studií PdF o komunikaci osob s hluchoslepotou. S jakým výsledkem? I o tom jsme hovořili s dr. Langerem v následujícím rozhovoru:

Projekt taktilní znakový jazyk pro hluchoslepe byl úspěšně ukončen v roce 2008. Co bylo vašim úkolem?

Snažil jsem se formulovat význam a používání TZJ pro hluchoslepe. Jedná se o komunikační systém, jenž se v dřívějším Československu a později pak i v České republice používal pouze neorganizované a sporadicky. Mým cílem bylo v rámci ČR vyhledat klienty s hluchoslepotou, kteří tento systém používají a snažit se rozpoznat jeho základní vlastnosti. V rámci kvalitativní části výzkumu jsem tedy zjišťoval, v čem se TZJ liší od běžného znakového jazyka neslyšících. Praktickým výstupem jsou dnes odborné i populárně naučné publikace, určené jak klientům, tak odborné veřejnosti. V současné době jsou dostupné také výukové pomůcky, zejm. v podobě multimediálních CD-ROMů. Rád bych zdůraznil, že zavedení TZJ do života hluchoslepých osob je jedním z dlouhodobých záměrů Ústavu speciálněpedagogických studií PdF. Jinými slovy řečeno: projekt, jehož jsem byl hlavním řešitelem, probíhal paralelně s prací kolegů z ústavu, neboť problematika TZJ se naše pracoviště věnuje z profesionálního hlediska dlouhodobě a prakticky jako jediné v republice. Dalším výstupem projektu mělo být také zvýšení povědomí o TZJ a jeho implementace do praxe. To se také podařilo, zvláště pak, když loni na podzim Parlament ČR schválil novelu zákona o znakové řeči, původně platného od r. 1998. V jeho původní podobě se totiž nepamatovalo na osoby s hluchoslepotou. Současný zákon o komunikačních systémech neslyšících a hluchoslepých osob v sobě již zahrnuje komunikační systémy, které mohou lidé svobodně používat kdekoli – mají na ně zákonné právo. Tím hlavním komunikačním systémem je právě TZJ.

O jaké komunikační systémy se jedná?

V zákoně je jich definováno sedm: počínaje Taktilním znakovým jazykem, přes Taktilní znakovou češtinu, Lormovu abecedu, Brailovo písmo, Vpisování písmen do dlaně, Taktilní odezírání (Tadoma) až po Prstovou abecedu.

Kolik lidí trpí v ČR hluchoslepotou?

Podle celosvětových statistik jsou to 0,2 až 0,4 promile populace. Přepočteno na české podmínky to

znamená, že se jedná o skupinu čítající zhruba dva až čtyři tisíce osob. Je to poměrně vysoké číslo. Neznamená to ovšem, že za hluchoslepe jsou považováni pouze lidé zcela nevidomí a současně zcela neslyšící. Hluchoslepotu může nabývat mnoha podob a různých kombinací stupně jednotlivých postižení.

Proč nebyl taktilní znakový jazyk používán dříve?

Tento komunikační systém vychází ze znakového jazyka neslyšících. Jedná se o přirozený jazykový systém, jenž se vyvíjí sám a žije si svým vlastním životem. V našich poměrech je jeho historie komplikovaná. V minulosti byl znakový jazyk totiž zakázán, neboť se mělo za to, že hlavním cílem vzdělávání neslyšících je jejich integrace do společnosti slyšících výhradně s využitím používání mluvené řeči. Znakový jazyk byl vnímán jako jakýsi nežádoucí element, který motivaci neslyšících učít se mluvit naopak snižuje – což je logické, protože znakový jazyk je pro neslyšící přirozeným jazykem.

Výsledek tohoto přístupu, který byl vlastně tradován už od 19. století, byl ten, že čas, který neslyšící strávili ve školách, byl (zejména u dětí s těžkými stupni sluchového postižení) využit spíše pro výuku správné výslovnosti než pro učení se novým věcem.

V polovině 80. let minulého století se však ukázalo, že je tato situace dále neudržitelná. Handicapované děti absolvovaly povětšinou pouze základní školy a učňovské obory a sami neslyšící, jejich rodiče i učitelé si začali uvědomovat, že znakový jazyk ve vzdělávání neslyšících (ale i běžném životě) svůj význam má. Od roku 1989 se začal používat i na našem území. TZJ je pak jednou se specificky upraveným variant znakového jazyka.

Oficiální péče o osoby s hluchoslepotou u nás neexistovala do 90. let minulého století. Tito lidé předtím žili v rodinách nebo v ústavech sociální péče, kde se jim vzhledem ke specifčnosti duálního postižení sluchu a zraku uměl málokdo věnovat na profesionální úrovni. Teprve začátkem 90. let byla založena organizace pro hluchoslepe LORM, s níž jsem v rámci výzkumu velmi efektivně spolupracoval. V Olomouci, při škole pro sluchově postižené na tř. Kosmonautů, v současné době existuje jedna třída pro hluchoslepe děti. Na vzniku této třídy se odborně podílely také prof. Ludíková a doc. Suralová z ústavu.

Jaká jsou specifika taktilního znakového jazyka?

Od běžného znakového jazyka se liší v tom, že není vnímán zrakem, ale hmatem – znakuji se tedy navzájem drží za ruce. Znakový jazyk neslyšících má vizuálně-motorickou formu existence, tzn., že je vysloveně odkázan na přijímání zrakem. Když je věta artikulována pro neslyšícího ve znakovém jazyce, nejsou důležité pouze pohyby rukou, jejich tvar, postavení apod., ale současně také mimika, postoj těla, pohyby hlavy atd. Např. kdybych znakovou pro neslyšícího bez použití mimiky, rozuměl by mi jen částečně. Je to jednoduché: tak jako součástí češtiny je gramatika – skloňování, ohýbání slov, tak ve znakovém jazyce toto obhospodávají tzv. nemanuální faktory, což

Mgr. Jiří Langer, Ph.D., odborný asistent Ústavu speciálněpedagogických studií PdF UP. Ve své vědecko-výzkumné práci se zabývá Surdopedií – výchovou a vzděláváním sluchově postižených, specializuje se na vizuálně motorické systémy sluchově postižených, tlumočení, lexikony a komunikaci hluchoslepých.

je všechny ostatní výrazové prostředky, při kterých se nevyužívají ruce. Problém hluchoslepého je pak v tom, že sice je schopen odhmatat si znaky (a to pouze ty, které mají vhodnou vlastnost), ale už nemůže vnímat hmatem nic jiného. Mým úkolem bylo poznat, jak lidé s hluchoslepotou tento „problém“ řeší, jak tedy tyto tzv. nemanuální faktory nahrazují a jak vypadají jejich upravené znaky. Snažil jsem se zachytit základní odlišnosti a pravidla. Na základě toho pak vyšly i výukové CD-ROMy s taktilní znakovou zásobou, na nichž jsou prezentovány již modifikované znaky, vhodné pro postižené hluchoslepotou. Existují např. velmi komplikované znaky, nebo znaky které jsou odkázány na vizuální zkušenosti jejich uživatele. Ty musely být adaptované tak, aby byly srozumitelné člověku, jenž v životě neviděl a neslyšel.

Je o výuku taktilního znakového jazyka zájem?

Organizace LORM v současné době pořádá vzdělávací letní pobyty s výukou TZJ. Učí se jej i rodinní příslušníci a také ti lidé, kteří mohou používat i jiný komunikační systém. Právě v tom spatřuji velký význam. Dříve se velmi často stávalo, že dva hluchoslepi lidé žili pouze vedle sebe, nebyli schopni se spolu bezprostředně bez asistence někoho dalšího dorozumět. A to zejména proto, že i v rámci hluchoslepoty může být jejich postižení odlišné. Byli tak odkázáni na tlumočnicka.

Říkáte, že v rámci hluchoslepoty může být handicap odlišný ...

Ano, je velmi obtížné stanovit hranici hluchoslepoty. Když se řekne hluchoslepy člověk, tak to neznamená, že se jedná o člověka, který vůbec nic nevidí a nic neslyší. Z pohledu mého výzkumu jsem rozlišoval čtyři hlavní kategorie osob s hluchoslepotou, a to v návaznosti na dobu, kdy postižení vzniklo. Je to důležité pro komunikaci. Je totiž obrovský rozdíl, zda se daný člověk měl možnost naučit spontánně češtinu, nebo ne. Nejproblematictější skupinu tedy tvoří lidé, kteří jsou postiženi slepotou a hluchotou od narození. Pro tuto skupinu byla v rámci projektu vytvořena další specifická forma TZJ, které říkáme „znakování ruku v ruce“. Druhou skupinu tvoří lidé, kteří viděli, ale neslyšeli a postupně o zrak přišli. Jsou to osoby primárně neslyšící se získaným znakovým postižením a mnozí z nich se již dříve naučili znakový jazyk. Když později přišli o zrak, museli znakový jazyk adaptovat do formy TZJ. Tato skupina lidí mne zajímala nejvíc. Třetí skupina lidí pak sestává z těch, kteří jsou primárně znakově postižení a v průběhu života přišli o sluch. To jsou lidé, kteří čtou např. Brailovo písmo, kteří jsou schopni používat mluvený jazyk. Problematický je u nich zejména příjem informací. Čtvrtou skupinu tvoří lidé, kteří o sluch i zrak přišli v průběhu života. Jejich komunikace pak bude relativně nejméně problémová. Zvláště pak, je-li jejich postižení způsobeno dlouhodobě progredující vadou, a měli tedy dostatek času se na ztrátu obou smyslů připravit. Znalost TZJ rovněž umožní komunikaci na mezinárodní úrovni. Přesto, že znakový jazyk neslyšících je v každé zemi jiný, dva neslyšící cizinci jsou schopni se jeho prostřednictvím dorozumět. A stejně tak to platí také u osob s hluchoslepotou. V rámci výzkumu jsem uskutečnil řadu zahraničních cest. Byly velmi obohacující nejen

Dokončení na str. 6

Taktilní znakování při konverzaci

Katedra technické a informační výchovy PF UP
a Ústav informatiky Moravské vysoké školy o.p.s.
Olomouc zvou

na mezinárodní vědecko-odbornou konferenci
konanou pod záštitou rektora UP
prof. Lubomíra Dvořáka, CSc.,
a děkanky Pedagogické fakulty UP
prof. Libuše Ludíkové, CSc.,

Trendy ve vzdělávání 2009
Informační technologie
a technické vzdělávání,
která se uskuteční

25. června v budově Pedagogické fakulty UP.
Konference se koná u příležitosti 50. výročí založení
Katedry technické a informační výchovy PdF UP.

Podrobné informace
viz www.kteiv.upol.cz/tvv09/
web-tvv2009/.

Ústav pedagogiky a sociálních studií PdF UP
a Katedra sociální práce PdF Univerzity
Mateje Bela v Banské Bystrici
zvou na

mezinárodní vědeckou konferenci
Problémy současné rodiny
a náhradní rodinné péče,
která se bude konat v termínu

24.–25. 6. v prostorách Pedagogické fakulty UP
v Olomouci.

Konference je otevřena vědecko-výzkumným pracovníkům i odborníkům z praxe a bude zaměřena nejen na aktuální problémy náhradní rodinné péče, ale také na oblast problematiky patologie rodiny, školní a mimoškolní výchovy dětí z náhradní rodinné a ústavní péče a sanace rodiny.

Další informace na stránkách konference
www.konferencenrp.webz.cz/.

Děkanka Cyrilometodějské teologické fakulty UP
vypisuje

výběrové řízení
na obsazení míst:

Katedra křesťanské výchovy

- **odborný asistent pedagogiky** se zaměřením na speciální pedagogiku, integraci dětí se specifickými vzdělávacími potřebami a prevenci sociálně patologických jevů (úvazek 1,0); kvalifikační předpoklady: ukončené VŠ vzdělání v oboru speciální pedagogika; Ph.D. v oboru pedagogických věd; nejméně tříletá praxe v oboru speciální pedagogika; publikační činnost v oboru; aktivní znalost cizího jazyka.

Katedra křesťanské sociální práce

- **docent nebo odborný asistent s výhledem brzké habilitace v oboru sociální práce** (úvazek 1,0); kvalifikační předpoklady: habilitace či výhled brzké habilitace v oboru sociální práce; zkušenosti v oblasti charitativní či humanitární praxe vítány; publikační činnost v oboru.

Katedra církevního práva

- **odborný asistent církevního práva** (úvazek 0,25); kvalifikační předpoklady: doktorát z kanonického práva nebo teologie ve specializaci na kanonické právo platný dle kanonického i českého práva, nebo obdobný licenciát při pokračujícím studiu k doktorátu; praxe v oboru vítána.

Termín nástupu: 1. 9. 2009.

Požadované doklady: přihláška do výběrového řízení s uvedením o jaké místo a na které katedře se uchází; strukturovaný životopis; notářsky ověřený doklad o nejvyšším dosaženém vzdělání; doklad o praxi v oboru; přehled publikační činnosti v oboru; doporučení; u kleriků a řeholníků souhlas jejich ordináře či vyššího představeného (*Ordinationes ad Sapientia Christiana*, Art. 23). Přihlášky do výběrového řízení s požadovanými doklady je nutno zaslat do **20. 7. 2009** na adresu: **Děkanát CMTF, Univerzitní 22, 771 11 Olomouc.**

Noví profesoři UP

Na návrh vědeckých a uměleckých rad vysokých škol jmenoval 2. 3. prezident republiky V. Klaus ve Velké aule Karolina v Praze šedesát osm nových profesorek a profesorů českých vysokých škol. Byli mezi nimi rovněž dvě nové profesorky a dva noví profesoři Univerzity Palackého: prof. H. Grecmanová, Ph.D., jmenovaná pro obor Pedagogika, prof. A. Piháková, CSc., jmenovaná pro obor Klinická psychologie, prof. F. Kopriva, Ph.D., jmenovaný pro obor Pediatrie, a prof. M. Potměšil, Ph.D., jmenovaný pro obor Speciální pedagogika.

V tomto čísle přinášíme první dva krátké portréty:

Prof. PhDr. Helena Grecmanová, Ph.D. (1959)

Pedagogická fakulta UP, Ústav pedagogických a sociálních studií

Obor: Pedagogika

Vědecká a výzkumná specializace: klima školy

Je autorkou/spoluautorkou pěti monografií, 72 vědeckých článků a studií, z toho v zahraničí 16 (odborné časopisy 9, zahr. sborníky 7); citovanost: 85 domácích, 18, zahraničních.

Významné publikace z posledních pěti let:

Grecmanová, H.: *Klima školy*. Olomouc: Hanex, 2008., 209 str.

Grecmanová, H., Dopita, M., Chráska, M.: *Zájem žáků základních a středních škol o fyziku, chemii a matematiku*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2008. 134 str.

Grecmanová, H., Urbanovská, E.: *Aktivizační metody ve výuce, prostředek ŠVP*. Olomouc: Hanex, 2007. 178 str.

Zatím poslední kongresovou přednášku přednesla na téma *Interest of primary school pupils in natural science disciplines* v rámci „The 2st International Conference on Advances and System Research“, Zadar, 13.–14. 11. 2008.

Prof. H. Grecmanová vede deset postgraduálních studentů v oboru Pedagogika. Přednáší Obecnou pedagogiku, Aktivizační metody ve výuce a Alternativní školské systémy na Pedagogické fakultě UP.

Je řešitelkou čtyř a spoluřešitelkou 12 grantových projektů. Absolvovala osm zahraničních stáží (Německo, Itálie, Lotyšsko, Rakousko). Je členkou vědeckých rad Pedagogické fakulty UHK, Pedagogické fakulty Univerzity Žilina, působí ve výborech ČAPV, ČPdS, ESF aj.

–red–, foto archiv prof. Grecmanové

Prof. PhDr. Alena Piháková, CSc. (1954)

Filozofická fakulta UP, Katedra psychologie

Obor: Klinická psychologie

Vědecká a výzkumná specializace: Implicitní a explicitní teorie inteligence a tvořivosti, zvláštnosti osobnosti vynikajících vědců a umělců

Je autorkou/spoluautorkou 58 vědeckých publikací, z toho v zahraničí 3; citovanost mezinárodní: 12, tuzemská: 37.

Významné publikace z posledních pěti let:

Piháková, A.: *Učebnice obecné psychologie*. Praha: Academia, 2004

Piháková, A.: *Dějiny psychologie*. Praha: Grada Publishing, 2006

Piháková, A.: *Reflections on the main schools of the world psychology in the Czech inter-war psychology*. History of Psychology (APA Journal), 11, č. 4, 2008, s. 209–219.

Zatím poslední kongresovou přednášku přednesla na téma *The difference between creativity of mathematicians and psychologists*. (Piháková, A., Reiterová, E., poster) v rámci XXIX. International Congress of Psychology v Berlíně (červenec 2008, pořadatel German Federation of Psychologists' Associations, under the auspices of the International Union of Psychological Science).

Prof. A. Piháková vede pět postgraduálních studentů v oboru Klinická psychologie. Přednáší: Obecnou psychologii, Dějiny psychologie a Psychodynamické teorie osobnosti na Filozofické fakultě UP.

Od září 2008 je členkou stálé pracovní skupiny akreditační komise pro pedagogiku, psychologii a kinantropologii.

–red–, foto archiv prof. Pihákové

Taktilní znakový jazyk: ...

proto, že počet lidí, kteří u nás perfektně ovládají TZJ, je dosud málo, ale i proto, že jsem si přivezl spoustu dalších nápadů.

Jakých?

Setkal jsem se např. s tzv. haptickou komunikací. Jedná se o systém, který využívají postižení lidé hluchoslepotou ve skandinávských zemích. Prostřednictvím různých dotyků na tělo člověka, konkrétně na záda a paže, je popisováno dění kolem dané osoby. Hluchoslepá osoba tak během pár vteřin ví, co se děje kolem ní. Ví, kde je stůl, židle, co dělají ostatní osoby. Nedochozí přitom současně k narušení příjmu informací při již probíhající verbální komunikaci (podobně jako když slyšící a vidící člověk při mluveném rozhovoru může zrakem vnímat své okolí). I tento systém je částečně mezinárodní. Zhruba jeho polovina je však spojena s příslušným národním znakovým jazykem, tzn. že jej nemůžeme přijmout nekriticky tak, jak je utvořen. Je

dokončení ze str. 5

potřeba jej modifikovat na české podmínky, o což bych se rád pokusil. Vzhledem k tomu, že při současném postižení zraku a sluchu již moc využitelných smyslů nezbyvá, musíme se je pokusit maximálně využít. V tomto případě je to pak zejména hmat.

Říká se, že smyslově handicapovaní lidé mají citlivější zbylé smysly ...

To je mýtus. Jsou to všechno vyděně dovednosti, těmto lidem totiž nic jiného nezbyvá, pokud se chtějí dorozumět. Je doslova úžasný pocit, když vidíte dva hluchoslepy, kteří jsou už po prvním výukovém pobytu schopni navzájem si bez někoho třetího sdělit – i když na zcela na elementární úrovni – jak se vyspali či jestli jim např. chutnal oběd. Až mne dojetím mrazilo ...

Ptala se M. Hronová, foto na předchozí straně archiv o. s. LORM – Společnost pro hluchoslepe a archiv dr. Langer

Popularizace vědy očima nastupující vědecké generace Doktorandi představují své disertační práce

V říjnu loňského roku vyhlásila redakční rada Žurnálu UP (Žurnál č. 6/roč. 18, str. 6) **Doktorandskou cenu ŽUP o nejlepší popularizaci disertace**. Doktorandi byli vyzváni, aby do redakce univerzitního týdeníku zaslali krátký popularizační text, v němž by představili svou disertační práci jazykem srozumitelným i kolegům z jiných oborů či laikům. Formu ocenění zformulovala redakční rada dvojí: student, jehož příspěvek bude publikován, obdrží cenu 1000 Kč; na konci daného ročníku ŽUP navíc redakční rada vybere tři nejlepší publikované příspěvky ke zvláštnímu ocenění.

Jak vysoké teploty jsou rostliny ještě schopny snášet?

V souvislosti s hrozbou globálního oteplování si lidstvo stále klade otázku, jaké budou jeho důsledky. Mezi možné negativní dopady můžeme jistě zařadit také ohrožení flóry. Rostliny tvoří podstatnou část biosféry, na níž spočívá celý potravní řetězec. Omezení funkčnosti hospodářsky důležitých druhů rostlin by znamenalo velký problém i pro samo lidstvo. Vedle celkového pomalého zvyšování teploty se klimatické změny mohou projevovat krátkodobými, zato intenzivními rozměry počasí. Přestože jsou rostliny vybaveny různými adaptivními mechanismy, mají také své vysokoteplotní limity. Po dosažení těchto mezí v nich dochází k částečné, nebo i plně inhibiči jednoho z základních přírodních procesů – fotosyntézy. Vzhledem ke krátkodobým teplotním extrémům je důležitý efekt vratnosti pro danou rostlinu, tj. schopnosti obnovy jejich životních funkcí po návratu z vysokých teplot zpět na teploty fyziologické.

Je tedy dobré vědět co nejvíce o teplotní odolnosti rostlin a o jejich regeneračních schopnostech. Na oddělení biofyziky se v rámci své

disertační práce právě tímto problémem vratořti zabývám. Při měřeních je přítom uplatňován vedle poměrně běžného skokového zvyšování a snižování teploty vzorku také postupný (lineární) ohřev a ochlazování jakožto obdoba již zmíněných teplotních změn v přírodě. K základním nástrojům detekce efektů vysokoteplotního stresu náleží různé techniky měření fluorescence chlorofylu. Jedná se o poměrně rychlou, nedeaktivní a citlivou metodu, protože fluorescence je vlastně doplňkovým jevem fotosyntézy.

Prvních výsledků jsem dosáhl použitím nových postupů měření a vyhodnocení teplotních závislostí fluorescence na listech ječmene. Díky jim se pro každý ze zvolených teplotních režimů podařilo charakterizovat míru vratnosti fluorescence, určit pro danou rostlinu kritické teploty z hlediska vratnosti a navrhnout jejich interpretaci. Vysokoteplotní stres rostlin ve spojení s vratností představuje složitý, dosud ne zcela objasněný problém a má disertační práce by měla přispět k jeho hlubšímu pochopení.

Mgr. Jiří Fralec, PŘF

Soutěž o Doktorandskou cenu Žurnálu UP stále pokračuje

Chcete-li se i Vy zúčastnit soutěže o nejlepší popularizaci své disertační práce, i v příštím akademickém roce máte možnost zaslat na adresu redakce krátký popularizační text, ve kterém přibližíte zpracovávané téma ostatním členům univerzitní obce. Text by měl být dlouhý 1800 až 2200 znaků, a spíše než aby informoval odborníka v exaktních pojmech, měl by přitáhnout laika k tomu, aby si článek přečetl. I další došlé příspěvky posoudí redakční rada a rozhodne o jejich zařazení do ŽUP a o případném pořadí pro uveřejnění. Kritériem hodnocení bude především zajímavost podání – má jít o populární naučný text. Zúčastnit se mohou studenti doktorských studijních programů na UP a zaměstnanci UP, kteří jsou studenty doktorských studijních programů na jiné škole.

Práce zasílejte e-mailem ve formátu doc. na adresu velena.mazochova@upol.cz.

Asociace vysokoškolských poradců, o. s.,
Institut vzdělávání a poradenství
České zemědělské univerzity v Praze,
Profesně poradenské centrum Filozofické fakulty UP
a Poradenské centrum Husitské teologické fakulty
UK v Praze

pořádají ve dnech 29. a 30. 6. 2009
mezinárodní konferenci

Vysokoškolské poradenství versus vysokoškolská pedagogika.

Místo konání: aula České zemědělské univerzity
v Praze-Suchbale.

Podrobný program a online registrace
na <http://konferencevsp.ivp.czu.cz/>.

Katedra rozvojových studií Univerzity Palackého
v Olomouci ve spolupráci s Agenturou rozvojové
a humanitární pomoci Olomouckého kraje, o.p.s.
pořádá ve dnech 22.–26. 6.

4. ročník Letní školy rozvojové spolupráce pro středoškoly.

Je určena zájemcům o problematiku rozvojové spolupráce a humanitární pomoci a letos se uskuteční již podruhé v objektu Hájenka v městské části Vsetín – Semetín na Moravě.

Další informace

na <http://upol.development.cz/>, www.arpok.cz.

Česká hlava a České hlavičky:

uzávěrky přihlášek a nominací se blíží!

Dnem 30. 6. vyprší termín pro přihlášky soutěže České hlavičky 2009 a pro nominace na Národní cenu vlády ČR – Česká hlava 2009. Uzávěrka přihlášek v dalších kategoriích pak proběhne 15. 9. Celkové dotace na letošní odměny přesahují tři miliony korun. Podrobné informace viz <http://www.ceskahlava.cz/>.

Konfuciova akademie při UP nabízí prázdninový kurz čínských studií:

– 3 hodiny (180 min.) výuky jazyka denně; 1 hodina kaligrafie denně; 1 hodina denně teorie (umění, literatura, geografie, historie, čínská specifika); 2 hodiny čichung dvakrát týdně; každý den fakultativně promítání čínského filmu, návštěva čínské restaurace (specifika stolování), ukázka bojových umění nebo výlety po Olomoucku.

Po–Pá 27. 7. – 7. 8. 2009.

Více na www.konfucius.upol.cz.

Zájemci se na Konfuciovu akademii mohou obracet osobně, telefonicky na číslo 585 631 256 nebo prostřednictvím emailu konfucius@upol.cz.

Děkan Fakulty tělesné kultury UP
vypisuje

výběrové řízení

na obsazení míst VŠ pedagogů –
akademických pracovníků
pro Katedru fyzioterapie
pro výuku v oboru Fyzioterapie.

- **asistent** – úvazek 1,00; kvalifikační požadavky: absolvování magisterského studia v oboru Fyzioterapie, jazykové předpoklady AJ a předpoklady k pedagogické a vědecko-výzkumné činnosti.
- **odborný asistent** – úvazek 1,00; kvalifikační požadavky: absolvování magisterského studia v oboru Fyzioterapie, jazykové předpoklady AJ a předpoklady k pedagogické a vědecko-výzkumné činnosti; praxe v oboru a dosažení titulu Ph.D.

Předpokládaný nástup: 1. září 2009 nebo dle dohody. Pisemnou přihlášku, doloženou strukturovaným životopisem a přehledem dosavadní odborné praxe včetně kopií dokladů o vzdělání a seznamu publikační činnosti zašlete do 30 dnů od zveřejnění na stránkách www.upol.cz/ úřední deska-pracovní nabídky/ na personální oddělení FTK UP, třída Míru č. 115, 771 11 Olomouc. Kontaktní osoba: Věra Holubová, personální ref. FTK UP, tel: 585 636 032, e-mail vera.holubova@upol.cz.
Přijem přihlášek do 8. 7. 2009.

PSUP projektový servis • projektový servis

MŠMT vyhlásilo nové výzvy OP VK, prioritní osy 1 Počáteční vzdělávání

MŠMT vyhlásilo 20. 5. nové výzvy pro individuální projekty ostatní v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost (OP VK), Prioritní osy 1 Počáteční vzdělávání, oblasti podpory 1.1 Zvyšování kvality ve vzdělávání, 1.2 Rovné příležitosti dětí a žáků, včetně dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a 1.3 Další vzdělávání pracovníků škol a školských zařízení.

Žadatelé mohou projektové žádosti předkládat do 10. července 2009 do 13:00 hod.

Oblast podpory 1.1 – „Zvyšování kvality ve vzdělávání“

Podporované aktivity: Implementace nových kurikulárních dokumentů do praxe jednotlivých škol a osvětová a informační podpora kurikulární reformy zaměřená na širší pedagogickou i rodičovskou veřejnost na regionální úrovni, zavádění vyučovacích metod, organizačních forem a výukových činností atd.

Finanční rámec: Částka alokovaná pro tuto výzvu: 500 000 000 Kč.

Minimální výše finanční podpory na 1 projekt: 5 000 000 Kč; **maximální výše** na 1 projekt: 40 000 000 Kč.

Oblast podpory 1.2 – „Rovné příležitosti dětí a žáků, včetně dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami“

Podporované aktivity: Inkluzivní vzdělávání; Prevence rizikových projevů chování; Ústavní výchova.

Finanční rámec: Částka alokovaná pro tuto výzvu: 800 000 000 Kč.

Minimální výše finanční podpory na 1 projekt: 1 000 000 Kč; **maximální výše** na 1 projekt: 40 000 000 Kč.

Je nám třeba majálesu?

Je to prazvláštní situace. Na jedné straně se o Olomouci všeobecně tvrdí, že je „nejstudentštějším“ městem v zemi, na straně druhé zde pak téměř neexistuje studentská souměřitelnost s univerzitou. Aktivitu studentských organizací a studentů samotných jsou v posledních letech omezeny pouze na okruh zájmů té či oné katedry, v lepším případě fakulty. S tím souvisí také absence studentského majálesu. Někdo může namítnout, že majáles se konal i v roce letošním, ale ruku na srdce, kdo z nás jej zaznamenal? A za druhé, majáles vskutku „studentský“ se v Olomouci konal naposledy dobrých pár let zpátky, ještě v místech nové budovy Přírodovědecké fakulty na Envelopě. Minimálně poslední tři roky se konají více či méně komerční akce, které mají se studenty společného pramálo. Přitom své vlastní studentské (rozuměj studenty pořádané a studenty nepřehlížené) majálesy mají i daleko menší města jako Opava či Kroměříž. Proč tedy ve městě, kde pětinu obyvatel tvoří studenti univerzity, neexistuje majáles a ani snahy o jeho znovuoživení? Co je k tomu zapotřebí? A je nám vůbec majálesu třeba? Rádi bychom prostřednictvím Žurnálu UP vyvolali diskusi na toto téma a dali prostor širokému spektru názorů na problematiku majálesu. Dnes vám přinášíme tři pohledy z řad akademických pracovníků – prorektora JUDr. Michala Malacký, předsedy Akademického senátu UP doc. Romana Kubínka a Mgr. Petra Bilíka, senátora za FF UP a bývalého studentského aktivistu – kteří se zamysleli právě nad otázkou, zda je třeba mít majáles UP.

JUDr. Michal Malacký, prorektor UP pro záležitosti vnějších vztahů: Majáles je oslavou mládeže, studentského života a souměřitelnosti s univerzitním prostředím. Jako takový by se měl vrátit zpět na univerzitu a k její akademické obci. Minimálně zahajovací a závěrečný program by měl být organizován ve spolupráci s Rektorem UP a měl by se odehrávat na akademické půdě UP. Jako oslava všeho, co majáles představuje, spolu s návazností na staletou tradici, si zasluhuje přenesení z materiálního do kulturního rámce, s programem kombinovaným také podle spektra jeho adresátů. Úvodní a závěrečná pasáž by tedy měly proběhnout v neutrálně kulturním rámci a mezi nimi by se měla objevit klubová scéna s alternativně žánrově laděným programem. Samozřejmě je také potřeba jasně stanovit, že majáles pořádku univerzita, propagovat tuto skutečnost a se statutárním městem Olomouc, případně Olomouckým krajem sjednat patřičnou a exkluzivní spolupráci.

Doc. Roman Kubínek, předseda AS UP: Patřím ke generaci, která nemohla mít na střední škole ani tradiční „poslední zvonění“, a již vůbec se nedalo počítat s organizací studentského majálesu. První majáles, který jsem osobně zažil, byl ten v roce 1990, kdy byl

zvolen králem Václav Klaus a jeho doprovod mu dělala Renata Gorecká, tehdejší miss ČSFR. Je zcela zřejmé v jaké probíhal atmosféře, nabitě euforií ze znovunabytých akademických svobod. Postupně však tato euforie vyčichla a s ní i hrdost studentů ke škole, na které studují. Současné vysokoškolské studium lze označit za masové a není snad studenta, který, pokud má minimální zájem a schopnosti studovat, nenajde tu „svou“ alma mater. Toto metaforické označení školy, na které student studoval a získal vzdělání, však již málokdo používá, protože ani absolutorium na ní není již takovou zácností. Zájem studentů se tak upíná na zábavu, kterou pasivně přijímají, nikoliv na tu, kterou by si sami zajistili např. uspořádáním alegorických průvodů, pečlivou volbou „krále majáles“, při níž by kandidáti prokázali určité dovednosti a schopnosti, podpořené například i věcnou odměnou. V poslední době jsem vnímal snahy zejména uměleckých oborů UP o zorganizování této akce, ale celkově nezájem z akademické obce o více jak 20 tisíc studentech je musel propíchnout odradit. Majáles by měly organizovat studenti oborů, kteří mají k podobným aktivitám blízko – umělovědci či rekreologové. Je třeba vyprovokovat soutěživost a stavět na souměřitelnosti s vysokou školou. Ne však za každou cenu. Než shánět sponzory

Králem Majálesu v r. 1990 se stal Ing. Václav Klaus, tehdejší federální ministr financí.

a větší sumy peněz na zorganizování, je lepší majáles nekonat vůbec.

Mgr. Petr Bilík, Katedra divadelních, filmových a mediálních studií FF UP: Majáles je od podstaty oslavou studentského života. Organizovat by jej proto měli studenti sami, a to pouze v případě, že mají o podobnou akci na pozadí jiných aktivit, kterých je v jarním termínu skutečně na výběr, zájem. Instituce univerzity by v ideálním případě mohla přijít s prvotním impulsem, jenž by vyjádřil vůli podpořit nezávislou studentskou iniciativu vedoucí k nové podobě festivalu, pokud možno ve stejném režimu, v jakém jsou podporovány ostatní studentské aktivity. A jaký by měl olomoucký Majáles být? To nechť řeknou studenti, kteří by si jej chtěli vzít za svůj.

Postupně bychom rádi uveřejnili také další příspěvky, ať již zaměstnanců UP, studentů či zástupců města. V rámci Žurnálu online (www.zurnal.upol.cz) vznikla rovněž samostatná rubrika, kde budeme všechny tematické příspěvky zveřejňovat a dávat prostor diskusi. Své názory zasílejte na adresu redakce@upol.cz.

Připravil O. Martinek

studentská právní poradna

Od založení evidence spisů v roce 2006 našla Studentská právní poradna PF UP řešení pro cca 400 případů. Spisy se postupem času staly jakousi pokladnicí návodů jak postupovat při nastalých komplikovaných situacích. Tentokrát vám prostřednictvím seriálu *Studentská právní poradna* nabízíme informace o vlastnickém právu k nemovitosti a o tom, jaké jsou možnosti jeho převodu na někoho jiného. Tentokrát příspěvek jsme rozdělili do dvou dílů, z nichž jeden se věnuje problematice vymáhání dlužného nájemného, druhý pak problematice vydržení.

Případ číslo šest (A): Převod vlastnického práva

Klientův tchán uzavřel dne 1. 3. 1993 kupní smlouvu (nadepsanou jako Dohoda), jejímž předmětem byl prodej řadové garáže za dohodnutou kupní cenu 40 tis. korun za každou garáž. K zaplacení kupní ceny došlo 2. 3. 1993. Garáže jsou zapsány v katastru nemovitostí jako budova bez č.p./č.e. „garáž“, na pozemcích jiného vlastníka (dále jen „garáž“) a vznikly z původního skladu přestavěním, k tomuto účelu založeným družstvem A. Zkolaudovány byly 2. 10. 1992. Z informací poskytnutých klientem není jasné, ani co se s družstvem A stalo, ani kdo byl od 1. 1. 1993 veden v katastru nemovitostí jako vlastník garáží.

Od 1. 1. 1993 se k nabytí vlastnického práva k nemovitosti vyžaduje vklad tohoto práva do příslušného katastru nemovitostí (§ 133 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, dále jen OZ). K zavkládání vlastnického práva může dojít na základě několika právních důvodů (tzv. titulů – např. smlouvy, rozhodnutí soudu atd.), k převodu vlastnického práva na nabyvatele nemovitosti dochází až dnem, kdy rozhodnutí katastrálního úřadu o povolení vkladu nabude právní moci, a to ke dni podání návrhu na vklad vlastnického práva (§ 2 odst. 3 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů). K převodu vlastnického práva k nemovitostem

tedy nedochází již samotnou smlouvou o převodu, nýbrž až právní mocí rozhodnutí o povolení vkladu vlastnického práva, a to zpětně ke dni podání návrhu. K platnosti smlouvy o převodu nemovitosti se vyžaduje její písemná forma (§ 46 odst. 1 OZ).

Vzhledem ke skutečnosti, že kupní smlouvy byly uzavřeny dne 1. 3. 1993, tj. v době, kdy právní řád ČR již podmiňoval převod vlastnického práva k nemovitosti vkladem tohoto práva do příslušného katastru nemovitostí, nedošlo klientovým tchánem k nabytí vlastnictví k předmětným nemovitostem.

V období od 1. 3. 1993 do 2. 6. 1993 došlo mezi klientovým tchánem a „vlastníkem“ (pravděpodobně se jedná pouze o držitele, neboť vlastnická práva k žádné garáži v dané lokalitě nebyla vložena do katastru nemovitostí) další garáže k ústní dohodě, na základě které mělo dojít ke směně za garáže klientova tchána. Jak vyplývá z výše uvedeného, je u smluv o převodu nemovitosti vyžadována písemná forma. Z tohoto důvodu nemohly účinky zamýšlené směny nastat. Klientův tchán však „směněnou“ garáž užíval až do své smrti v roce 2005. Od té doby do 2. 10. 2008 byla garáž využívána jen příležitostně.

Dne 2. 6. 1993 uvedl klientův tchán na výzvu družstva A. klienta jako osobu, na niž chce převést vlastnictví ke garážím. Tyto informace měly sloužit jako podklad pro uzavření kupní smlouvy. Z podkladů

poskytnutých klientem jsme nezjistili, zda k uzavření takové kupní smlouvy došlo.

Dne 13. 9. 2008 však dostal objekt, ve kterém se garáže nacházejí, na základě kupní smlouvy nového vlastníka. Dopisem ze dne 2. 10. 2008 pak nový vlastník vyzval klienta k úhradě dlužného nájemného za užívání garáže, a to za dobu dvou let zpětně do 1. 10. 2008. Klient dne 2. 10. 2008 novému vlastníkovi garáž předal.

(Dokončení v příštím čísle.)

Ve spolupráci s JUDr. M. Tomozskem M. Hronová

Studentská právní poradna umožňuje studentům, aby v rámci klinické formy výuky získali praktické zkušenosti; zároveň poskytuje bezplatné právní poradenství nemajetným osobám, které nejsou zastoupeny advokátem nebo jiným právním zástupcem. Má konzultativní charakter a jejím cílem je objasnění všech podstatných okolností, jakož i poukázání na možná řešení případu.

Bezplatné právní poradenství pro všechny, kteří nemají přístup k placené právní pomoci!

Právní klinika Právnické fakulty UP je tu právě pro vás!

Více na: www.upol.cz/fakulty/pf/centrum-pro-klinicke-pravni-vzdelavani/.

Ad: „Několik slov k režijním nákladům u grantových projektů“ a „Dalších několik slov o ‚provozních nákladech‘ a navíc o RIVu“

Chtěla bych reagovat na některé skutečnosti zveřejněné v článku Několik slov k režijním nákladům u grantových projektů docenta J. Millera v Žurnálu č. 26 a Dalších několik slov o „provozních nákladech“ a navíc o RIVu Mgr. J. Špičky, PhD., v Žurnálu č. 28.

Pan docent Miller v článku uvádí, že metodickým pokynem kvestorky bylo požadováno, aby projektové žádosti zahrnuly do své finanční rozvahy režijní náklady ve výši 15,7 % z celkové výše dotace. Musím konstatovat, že procento způsobitelných nepřímých nákladů k celkovým nákladům projektu je tímto pokynem stanoveno jako maximální a má být řešiteli a předkladateli projektů využito zejména tehdy, nelze-li rozumným způsobem stanovit počty osob přímo či nepřímo se podílejících na řešení projektu (článek II. PK B3-09/3). Z toho vyplývá, že pan docent mohl pro svůj projekt využít sazbu nižší, přijatý metodický pokyn mu to v žádném případě nezakazoval. Metodický pokyn říká následující: Pane řešiteli, spočítejte nebo odhadněte si úroveň nepřímých nákladů sám. Pokud to bude číslo vyšší než 15,7 %, pak si za něj odpovídáte v rozsahu překračujícím 15,7 % zcela. Pokud to bude číslo rovnající se 15,7 %, pak odpovědnost za jeho uplatnění přebírá UP. Pokud to bude číslo nižší než 15,7 %, pak jistě máte k uplatnění nižší sazby důvod – nechceme po vás nic jiného, než abyste byl připraven i tuto nižší sazbu si obhájit.

V další části příspěvku zazněla obava, že procento nepřímých nákladů bylo střeleno od boku a žádný racionální výpočet režijních nákladů nebyl proveden. V souvislosti s tím je nutné podotknout, že součástí zmiňovaného metodického pokynu je i příloha č. 1, ve které jsou uvedeny podklady pro výpočet i postup výpočtu výsledného procenta způsobitelných nepřímých nákladů k celkovým nákladům.

V příspěvku Mgr. J. Špičky, PhD., bylo řečeno, že způsob, jakým si nyní rektorát o peníze řekl, a výše jeho nároků jsou nehorázné. Musím zdůraznit, že nepřímé náklady projektu snižují náklady ve zdrojích 11 (tj. náklady na výchovu a vzdělávání) příslušné katedry, která projekt realizuje. V žádném případě tyto prostředky nejsou převedeny ve prospěch rektorátu.

A pokud jde o termín zveřejnění pokynu, pan docent v podstatě tvrdí, že metodický pokyn byl šitý horkou jehlou a z jeho vydání vyplynula povinnost řešitelů provést ve svých projektech úpravy. Vypadá to, jako by do vydání Dodatku č. 2 k metodickému pokynu kvestorky č. B3-06/5 bylo téma stanovení výše nepřímých nákladů oblastí do té doby neřešenou. Chybí zcela zmínka o tom, že před tímto upřesněním a rozšířením existujícího pokynu v dubnu 2009 byla již otázka stanovení výše nepřímých nákladů na UP řešena a že k Dodatku č. 1, zveřejněnému na sklonku minulého roku, neproběhla doposud jakákoliv výraznější diskuse, jako by všem bylo všechno jasné. Chybí dále zmínka o tom, že i Dodatek č. 2 (tj. aktualizace pokynu z dubna 2009) je fakticky návodem na alternativní výpočet nepřímých nákladů, který ponechává v platnosti i předchozí režimní výpočty. Úprava me-

todického pokynu z dubna 2009 byla ve skutečnosti vstřícným krokem k řešitelům, aby řešitelé a předkladatelé projektů měli jistotu, že pokud uvedou ve svých projektech vyšší nepřímých nákladů v hodnotě maximálně uváděné v Dodatku č. 2, tak odpovědnost za takto stanovenou výši přebírá UP jako celek.

Na závěr chci říci, že pokud bylo vydání tohoto pokynu přijato řešiteli z důvodu časové tísně s nevolí, lze to pochopit. Na druhé straně je třeba si uvědomit, že úroveň nepřímých nákladů je u jednotlivých projektů různá. Proto, opakují, bylo metodickým pokynem procento způsobitelných nepřímých nákladů stanoveno

Ad: Výpalek Rektorátu a RIV (reakce na článek v ŽUP 28, str. 9)

Mrzí mě, že si akademický pracovník před zveřejněním ne přilíží lichotivého hodnocení evidence publikací v OBD a následně v RIVu nezjistil, jak vlastně celý systém na UP funguje a zcela neprávem napadá pracovníky Rektorátu. Vzhledem ke skutečnosti, že evidence publikací spadá pod oddělení vědy a výzkumu, kritizuje tak práci dvou referentek a správce databáze OBD a exportéra dat do RIVu – dr. Riegra. Já sama si jejich práce vážím a považuji proto za svou povinnost na kritický a v některých částech až agresivní komentář, reagovat.

Na UP je sběr publikačních dat plně v kompetenci fakult prostřednictvím jejich publikačních správců, kteří pracují s podklady, které jim předávají jednotliví zaměstnanci/ústavy apod. – to záleží na tom, jakou formu si FF zvolila. Jen na jejich důslednosti a pečlivosti záleží, co je do sběrného programu OBD vloženo. Další výběr už je pouze „mechanickou“ filtrací podle zadaných kritérií a úplnosti potřebných údajů. Nejsou-li v záznamu důsledně vyplněna všechna povinná pole, je záznam kontrolním programem vyřazen z exportní dávky. Mohu potvrdit, že vymozi z autorů úplně a správně vyplnění všech potřebných údajů, je na sběru dat to nejtěžší. Obecně vzato – jak pečlivě a úplně dodají autoři své záznamy do OBD, tak se zvyšuje naděje, že budou (podle pravidel, které jsou uvedeny na titulní straně OBD) vykázány do RIVu.

Autor má pravdu v tom, že v OBD je zapsáno 213 jeho publikačních aktivit. Uzávěrka-li aktivitu na formu, které RIV akceptuje, počet se sníží na 135 záznamů. Pokračujeme-li selekcí podle pravidel definovaných v RIVu, tzn. že RIV eviduje jen ty aktivity, které jsou vázány na přesně vymezené grantové řady, vyjmenované v CEP, počet takto akceptovatelných záznamů se u Mgr. Špičky, Ph.D. sníží na konečných 8 (slovy osm). Z těchto záznamů zbývá k bodování jen článek v časopise Forum Italicum, elektronické prezentace a audiovizuální

Ad: „Několik slov k režijním nákladům u grantových projektů“

Zcela rozumím reakci kolegy doc. Millera na zprávu o stanovení 15,7 % výše režijní grantů GAČR těsně před uzávěrkou pro podání projektů (ŽUP 26/18, str. 8). Reagoval jsem podobně cholericky – také proto, že před pár dnů jsem v Pátečnicku rozeslal svým kolegům na fakultě doporučení žádat o režie v plné výši 20 % neinvestic. Dosud platilo řadu let fakultní pravidlo 15 % a jak vysvětlím za chvíli, zvýšení této částky považovalo vedení fakulty za feroventší vůči řešitelům. Vrátil se zpět k patnáctce pár minut před finišem mi přišlo jako veletoc, po kterém jsem si připadal za blázna. Nicméně jsem ještě do června rozpálený napsal paní kvestorce mail, na který mi přišla promptní odpověď.

Dozvěděl jsem se, že se jedná pouze o jeden z alternativních výpočtů a navíc podle dosud platného dodatku č. 1 k metodickému pokynu B3-06/5 si mohou řešitelé stanovit sazbu odchylně, pokud si ji svým výpočtem zdůvodní. Při čtení pokynu a jejich dodatků jsem vychladl a dozvěděl se, že několik alternativních výpočtů

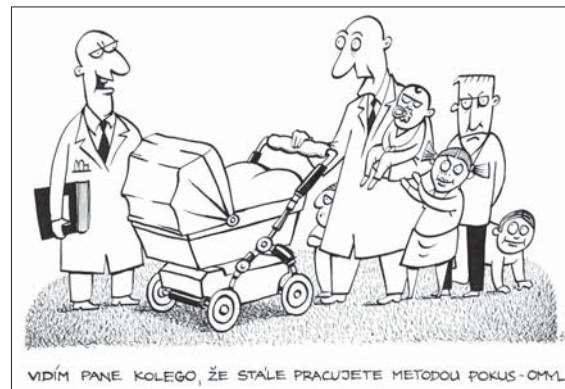
jako maximální a je možné uplatnit nižší procento nepřímých nákladů k celkovým nákladům projektu.

Věřím, že příspěvků ke stanovení úrovně nepřímých nákladů zveřejněné v Žurnále jsou vedeny snahou posunout věci k lepšímu. Snad bychom si zasloužili trochu důvěry i my, tvůrci metodických pokynů, neboť ekonomické řízení má svá pravidla, která musíme respektovat. A pokud vydáváme pokyny, tak s plnou odpovědností za zveřejněný obsah. A diskusi v dané oblasti se samozřejmě nebráníme.

Ing. H. Kotlebová, kvestorka UP

záznamy nemají při hodnocení VaV žádnou bodovou hodnotu. Data vložená do OBD za rok 2008 se zasílají do RIVu během prázdnin, takže všech osm záznamů je připraveno do letošní dávky, nemohl je tedy autor v RIVu ještě najít. Ráda bych autora seznámila také se skutečností, že na aktivity spojené s touto činností nedostává z režijních prostředků grantů vrchnost žádná procenta výpalek, režie zůstávají plně na jednotlivých fakultách a tyto aktivity (byť spojené převážně s řešením grantových prostředků) jsou financovány z centrálních prostředků UP, které získává RUP již delší dobu na základě schváleného dělení dotace na výuku. Všechny informace týkající se Metodiky hodnocení vědy a výzkumu, záznamů akceptovatelných v RIVu apod. je možno nalézt na www.vyzkum.cz. Snažím se pravidelně proděkanům pro vědu a výzkum jednotlivých fakult předávat informace o současných podmínkách hodnocení vědy a výzkumu a úkolem jednotlivých proděkanů by mělo být informovat svá pracoviště. Společnými silami jsme se snažili „dolatit“ OBD tak, aby bylo možno co nejlépe sledovat, jak si UP v jednotlivých kategoriích publikačních výstupů stojí, doplnila se řada chybějících údajů z minulých let (což se projevilo i v navýšení částky na specifický výzkum, která má jako jedno ze svých kritérií kritérium úspěšnosti – tzn. negativní hodnoty granty nepodložené žádnou publikací). Diskutovali jsme problémy kolem RIVu nejen v Radě vysokých škol (prof. Opatrný), ale já také i přímo s tvůrci RIVu a tvůrci Metodiky hodnocení VaV. Dovolím si tvrdit, že evidence publikací nepřipravila UP o desítky milionů, ale přispěla a snad i nadále bude přispívat k navýšení rozpočtu na vědu a výzkum. Budu ráda, když budu moci přistě odpovídat na konstruktivní kritiku podloženou znalostí problematiky a hledat společně nápravu chyb, vždyť bezchybně nepracuje nikdo z nás.

Prof. J. Ulrichová,
prorektor UP pro záležitosti vědy a výzkumu

Autor: R. Steska

Dokončení na str. 10

K reakci RNDr. Marka Jukla, Ph.D., k otázce povinnosti těhotných žen podstoupit test na HIV

V č. 28 Žurnálu UP reagoval RNDr. Marek Jukl, Ph.D., na zveřejnění právního rozboru otázky, zda je těhotná žena povinna podstoupit test na HIV. Tento právní názor označil za nesprávný. Jako vedoucí Centra pro klinické právní vzdělávání, které vyuku v rámci Studentské právní poradny zabezpečuje, považují za nutné se k této otázce vyjádřit.

Na prvním místě musím říci, že mne velice těší, že rubrika Studentské právní poradny v Žurnálu UP si získala své čtenáře a podněcuje diskusi o důležitých právních otázkách. Co se týče samotného rozboru, text uveřejněný v Žurnálu UP je s ohledem na rozsah rubriky poměrně stručný, a některým otázkám tak v něm nebylo možné věnovat prostor. Jednou z těchto otázek byla právě i možnost omezení práv plynoucích z Úmluvy lidských právech v biomedicině, kterou se zabýval i dr. Jukl ve své reakci.

Úmluva o lidských právech v biomedicině umožňuje smluvními stranami omezit některá Úmluvou přiznaná práva zákonem, je-li to v demokratické společnosti nezbytné v zájmu bezpečnosti veřejnosti, předcházení trestné činnosti, ochrany veřejného zdraví

nebo ochrany práv a svobod jiných. Podle dr. Jukla je zřejmé, že uložení povinnosti podrobit se testu na HIV těhotným ženám některou z těchto podmínek splňuje, avšak v jeho reakci již chybí argumentace k tomu, proč. Samotné nalezení případného legitimního cíle omezení je problematické, neboť provedení testu HIV u těhotné ženy určitě nesouvisí s bezpečností veřejnosti nebo s předcházením trestné činnosti. Ochrana veřejného zdraví zde rovněž není naplněna, neboť se jedná o vztah konkrétní matky a konkrétního dítěte (dětí), proto není splněna podmínka veřejnosti.

Nejblíže je tedy možnost ochrany práv a svobod jiných, což by mohlo zahrnovat i ochranu práv nenarozeného dítěte. Pokud bychom však vycházeli pouze z doslovného znění aktuální právní úpravy, museli bychom za subjekt práv považovat teprve dítě narozené. Nenarozené dítě zniňuje české právo pouze v souvislosti s ochranou práva na život (čl. 6 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) a občanským právem (§ 7 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů). Tento názor je však podle mého překonaný, a proto tuto podmínku považují za splněnou, je však samozřejmě otázka, jak by tuto otázku posoudil soud. Potud je tedy argumentace dr. Jukla sice trochu sporná, ale v zásadě v pořádku.

Dr. Jukl však ve své argumentaci zcela pominul nejzásadnější podmínku, která podle mne v tomto případě splněna nebyla. Jedná se o podmínku vyjádřenou slovy „je-li to v demokratické společnosti nezbytné“, tedy že je možné právo omezit jen tehdy, neexistuje-li jiný způsob dosažení sledovaného cíle, při kterém by nemuselo právo pacienta být omezeno. Standardním přístupem aplikovaným ve většině států, které jsou smluvními stranami Úmluvy o lidských právech v biomedicině je dobrovolnost provedení testu na HIV v těhotenství, a to buď ve formě možnosti odmítnout jeho provedení (opt-out) nebo naopak o jeho provedení požádat (opt-in).

Jestliže je tento systém v ostatních státech funkční a není kritizován, určitě není toto opatření nezbytné ani v ČR. Nesplnění této podmínky tedy jednoznačně vede k závěru, že povinnost podrobit se testu na HIV uložená těhotným ženám § 71 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, je v rozporu s čl. 5 Úmluvy o lidských právech v biomedicině. Je tedy třeba dát přednost mezinárodní smlouvě a ustanovení zákona v tomto případě neaplikovat.

Dr. Jukl zmiňuje v závěru své polemiky možnost léčbou předjet přenosu viru HIV z matky na plod tak, jako by bylo automatické, že těhotná žena léčbu musí podstoupit. Bez léčby je riziko přenosu viru HIV z matky na plod okolo 25 %, v případě že matka nebude kojit dokonce méně než 15 %. V případě léčby lze tuto pravděpodobnost snížit na 1–2 %. Tato léčba však má také řadu možných vážných vedlejších účinků, a mimoto nejsou zatím známy dlouhodobé efekty takové léčby, takže by mělo být výsostným právem matky, aby ve spolupráci s lékaři ve vazbě na konkrétní situaci, pravděpodobnost přenosu a možná rizika zvážila, zda léčbu podstoupí, či nikoliv.

Direktivní přístup k poskytování zdravotní péče, tedy její vyucování, nařizování, nedostatečné informování pacientů a tím znemožnění jejich informovaného rozhodování o léčbě patří k nejzávažnějším problémům českého zdravotnictví. Doufám, že i Studentská právní poradna svým právním rozбором přispěje k tomu, že si pacienti budou svých práv více vědomi a budou na jejich naplňování ze strany zdravotnického personálu trvat, a dojde tak ke zvýšení kvality poskytované zdravotní péče v ČR.

JUDr. M. Tomaszek,
vedoucí Centra pro klinické právní vzdělávání

19. ČERVNA

Mgr. Jan Hlavinka (PřF UP): *Electrical signalling and photosynthetic response upon local abiotic stress of plants*. Odborný seminář. PřF UP (tř. Svobody 26), učebna F8, 9.30 hod.

Bohuslav Martinů. Koncert. UC UP, Kaple Božího Těla, 19 hod.

19.–20. ČERVNA

5. bilaterální česko-slovenské oftalmologické sympozium. RCO.

24. ČERVNA

Přírodovědný jarmark 2009. Zábavný program. Nová budova PřF UP na tř. 17. listopadu. 8–17 hod.

24.–25. ČERVNA

Problémy současné rodiny a náhradní rodinná péče. Mezinárodní konference. Pdf UP.

25. ČERVNA

Trendy ve vzdělávání. Konference. Pdf UP.

26. ČERVNA

RNDr. Vlasta Lungová (PřF UP): *Magnetic resonance imaging and computer tomography studies of vocal tract in singing*. Odborný seminář oddělení biofyziky, PřF UP (tř. Svobody 26), učebna F8, 9.30 hod.

MagA. Christian Herbst (PřF UP): *Membranous versus cartilaginous adjustment of the vocal folds in singing*

PřF UP (tř. Svobody 26), učebna F8, 9.30 hod.

27. ČERVNA

Setkání absolventů geografie UP v Olomouci 1959–2009. PřF UP. -red-

JUBILEA

Nestor speciální pedagogiky – aneb Tři čtvrtě století

Jeho jméno prozrazuje ozvěnu valašských „kotarů“ Velkých Karlovic na Vsetínsku. Z tohoto krásného, kdy-si chudého kraje načerpal zřejmě všechny své lidské hodnoty – a těch není málo. Poznali jsme je všichni jeho studenti olomoucké Katedry speciální pedagogiky Pedagogické fakulty UP od roku 1971 do roku 2001.

Bylo možné se od něj mnoho naučit – nejen z ne-přeborného množství vědomostí širokého záběru, ale i opravdovou lidskou důstojnost, skromnost a poctivost v každém projevu. Jako vedoucí studentských exkurzí po vlastech českých nás ohromoval všemi zeměpisnými i historickými vědomostmi i fyzickou kondicí. Této krácející encyklopedii přitom nikdy nechyběl smysl pro humor, laskavost, vstřícnost a ochota.

Vždy nekoniální člověk, který nedovedl ublížit. Nedovoľovalo to jeho morální desatero, z něhož nikdy neustoupil. Pod jeho křídly se schovali v devadesátých letech i někteří, kteří si to nezasloužili. Kdopak z nich si dnes vzpomene?

Uvědomuji si, že mluvím v minulém čase – a neprávem! Vždyť doc. PhDr. Jaroslav Kysučan, CSc., po odchodu z Olomouce působí dodnes na Pedagogické fakultě v Ostravě a mám „echo“, že je tam studenty stejně ctěn a milován, jako kdysi námi Olomoučáky. Stále předává kromě vědomostí to nejcennější – zaujetí, nadšení pro svůj obor.

Je nejdele aktivně působícím speciálním pedagogem a já mu za všechny jeho odchovance přeji k pětasedmdesátinám uspokojení z jeho smysluplné práce a ještě řadu dalších aktivních let.

Jméno jeho bývalých studentů

Mgr. J. Zaoral

Ad: „Několik slov k režijním ...“

dokončení ze str. 9

pří dalším přerozdělování. Přírodovědecká fakulta se snaží stimulovat své pracovníky k podávání projektů a z těchto režii si Děkanát nenechává nic: vše nakonec doputuje na katedru řešitele projektu. Katedry pak autonomně rozhodují o konkrétním využití všech získaných prostředků – od provozních i mzdových nákladů až po nepříme (režijní) výlohy spojené s řešením projektů. Záleží pak opět na politice jednotlivých kateder, zda rozpočet posílají o režie použijí vedoucí anonymně ke „všeobecnému blahu“ nebo zda nad jeho utrácením bude mít silné slovo příslušný řešitel. V žádném případě ale u nás nefungují režie jako daň hladovému Rektorátu.

Kolega Miller argumentuje vyšší konkurenceschopností projektů s nižšími režii a také tím, že budou-li režie nižší, zbudou peníze na více projektů. Pokud ale vyjde z předpokladu, že všechny prostředky nakonec skončí u řešitele, je z celkového pohledu důležitá jen celková částka, nikoliv jak velký díl z ní tvoří režie. Ačkoliv si řešitel může detailně napláňovat, že ve druhém roce řešení koupí vzácnou knihu za 12 tisíc a pojedje na zahraniční konferenci za 25 tisíc, zelený je strom života a možná zjistí, že ceny se změnilly, nebo že k vyřešení projektu by mu velice prospěl další neplánovaný výdaj. Prostředky pracoviště získané díky režii tak mohou působit jako velmi užitečný polštář vyhlazující nepředvídané finanční nároky výzkumu. Při této volnosti je ovšem velmi zajímavé sledovat různé typy chování kateder a jejich pracovníků: jak se ke stanovení výše režii staví tam, kde si vše nechá pod palcem vedoucí katedry a řešitel mačká v ruce čepici, když ho jde poprosit o novou náplň do tiskárny, a jak tam, kde vedoucí bere řešitele jako důležitého partnera, který spolufinancuje jeho katedru?

Prof. T. Opatrný, proděkan PřF

**Upozorňujeme,
že poslední číslo Žurnálu UP
v tomto akademickém roce vyjde v pátek 3. 7.
(s uzávěrkou 26. 6.).
I během prázdnin však zůstává v provozu
Žurnál Online;
své příspěvky a informace můžete tedy
zasílat i nadále, a to na adresu
redakce@upol.cz.**